

[Elbæk-Jessen.]

Men denne Side af Sagen synes altsaa ikke at interessere den højtærede Landbrugsminister. Det er Beskæftigelsen, der interesserer Ministeren; om Landmændene faar deres Rente forhøjet med 1 pCt. har ingen Interesse, skønt intet Krav er fremsat stærkere og mere enigt over for Lovgivningsmagten end netop Kravet om en Rentesenkning, fordi den vilde lette Vanskelighederne noget ude i Landbruget. Men tværtimod vedtager man en Lov, der forhøjer Renten med ca. 1 pCt., skønt Sikkerheden er foran første Prioritet. Dermed fordyres Produktionen af Landbrugsprodukter, og de fleste ved, ogsaa den højtærede Landbrugsminister maa absolut vide, at efterhaanden som Omkostningerne stiger for Landbrugsproduktionen, stilles vore Landbrugere ringer i Konkurrencen. Medens Levnedsmiddelproduktionen i andre Lande støttes og udvikles paa bedste Maade, lægges der her i Landet yderligere Byrder paa Landbruget. Men der arbejdes ihærdigt for at opretholde Kvalitet og Mængde, og der bør tages Hensyn til, at de Arealer, der nu drænes, ogsaa kan blive rentable. Derfor er mit Parti imod den nye Grundforbedringslov, der lægger yderligere Byrder paa det arbejdende Erhverv, Landbruget.

Den højtærede Minister udtalte yderligere, at det vilde skabe Uro om Arbejdet at gaa tilbage til dengamle Ordning. Dette er efter min Mening ganske ved Siden af, idet denne Ordning er velkendt og virkede tilfredsstillende. Det, at man gik tilbage til, at der blev ydet billige Statslaan, vilde kun vække Tilfredshed overalt.

Carl Petersen: Mit Parti kan selvfølgelig ikke medvirke til en Ændring af den Lov, som blev vedtaget i 1937. Den Ændring, der foreslaas i det Lovforslag, der her er til første Behandling, tilsigter at føre Grundforbedringsloven tilbage til den Affattelse, der var gældende, før den nuværende Lov kom. Den Lov, som blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling, blev saa godt som enstemmigt vedtaget i dette høje Ting, og det maa vel betragtes som et fuldgyldigt Udtryk for, hvorledes Rigsdagen ønsker denne Lovgivning formet. Der har været Begyndelsesvanskeligheder, som der vel er i de fleste Forhold, naar noget nyt skal ind-

arbejdes, men af de Oplysninger, den højtærede Landbrugsminister gav, fremgaar det, at man til Dato kan opgøre et Resultat, der staaar fuldt paa Højde med de Resultater, der forelaa af den Lov, som man nu ønsker at komme tilbage til.

Jeg tror derfor, at den Lov, der blev vedtaget i 1937, og som i Forvejen var forberedt af et Udvalg, har løst den Opgave, man tiltænkte den, nemlig at skaffe Beskæftigelse paa en god Maade, som bestod i at øge Udbyttet af den danske Jord. Man maa vist være enig om, at naar man giver en Lov, som skaber en Fortrinsstilling for Laanene, har man dermed sikret Finansieringen af dette Arbejde, og saa maa Spørgsmaalet siges at være løst. Spørgsmaalet om Tilskud maa staa i Forbindelse med det beskæftigelsesmæssige Hensyn, men ved at give en Fortrinsstilling for Laanene har man sikret, at de Landmænd, som er økonomisk daarligst stillede og ikke har Mulighed for paa normal Maade at rejse Penge, kan faa deres Jord grundforbedret.

Naar det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen vilde fremstille det, som om man her havde skadet det danske Landbrug, er det maaske nødvendigt at gøre opmærksom paa, at Loven ikke er fremkommet som en Foranstaltning, der skulde virke som en Støtteforanstaltning for det danske Landbrug. Det danske Landbrug har sin Fordel deri, at det gennem denne Lov har Mulighed for at faa Jorden grundforbedret, og det danske Landbrug har derefter at indkassere Merudbyttet. Dermed skulde man mene, at det danske Landbrug var godt stillet, idet en godt gennemført Grundforbedring under alle Omstændigheder betyder en øget Pris paa Ejendommene, og ved Omsætning kan man dog ogsaa indkassere denne. Dette synes jeg, det er nødvendigt at gøre opmærksom paa i denne Forbindelse.

Jeg skal slutte med at gentage, at vort Parti ikke kan medvirke til den foreslaaede Ændrings Gennemførelse.

Nørskov: Det er ogsaa mit Indtryk, at den nye Lov i Begyndelsen var noget vanskelig at praktisere, idet Finansieringen voldte en Del Vanskeligheder. Det vilde være urimeligt at skjule det. Men det er ogsaa mit Indtryk, at efterhaanden som Tiden er gaaet, er Vanskelighederne svundet